

Moeder van verkeersslachtoffer Yannick:

'MOBIEL ACHTER HET STUUR IS EEN MOORDWAPEN'

Yannick Frijns (21) wordt op 31 maart 2016 op een polderweg op Texel aangereden met dodelijke afloop. De nu 29-jarige Pamela H. appte vermoedelijk achter het stuur en zag de fietsende Yannick niet. Slachtoffer Yannick is het boegbeeld geworden van een maatschappelijke discussie, waarvoor haar ouders Lauranne Jansen en Frank Frijns zich honderd procent inzetten. "Met een mobiel achter het stuur heb je een dodelijk wapen in handen." 9 november is een hernieuwde rechtszitting.

Op een dag in oktober vertelt Lauranne haar verhaal. Ze is bij haar nieuwe partner Bert die op Texel woont. Haar verongelukte dochter Yannick zit dag in dag uit in haar hoofd. Vandaag heeft ze een slechte dag. Er wordt verkeerstechnisch onderzoek gedaan naar het ongeval op de plek waar haar meisje is verongelukt. De weg is afgezet en dat is confronterend, vertelt ze met tranen in haar ogen. Specialisten onderzoeken op last van de rechters wat er in die laatste 97 seconden is gebeurd. Vanaf het moment dat Pamela H., een jonge alleenstaande moeder, haar laatste appje las tot ze 112 belde. Uit eerder politieonderzoek blijkt dat ze heeft geappt achter het stuur. Pamela H. verklaart dat ze de auto aan de kant heeft gezet om haar appjes te lezen en te versturen. Honderd procent zekerheid krijgen is in het belang van beide partijen, oordeelde de rechters 3 augustus jongstleden. Bert schenkt thee in, Lauranne snijdt een stukje zelfgemaakte juttertaart. Ze is vaak op Texel. In haar woonplaats Geldrop komt alles op haar af, op het eiland komt ze tot rust, wandelt ze veel met de honden Sammy en Fenna

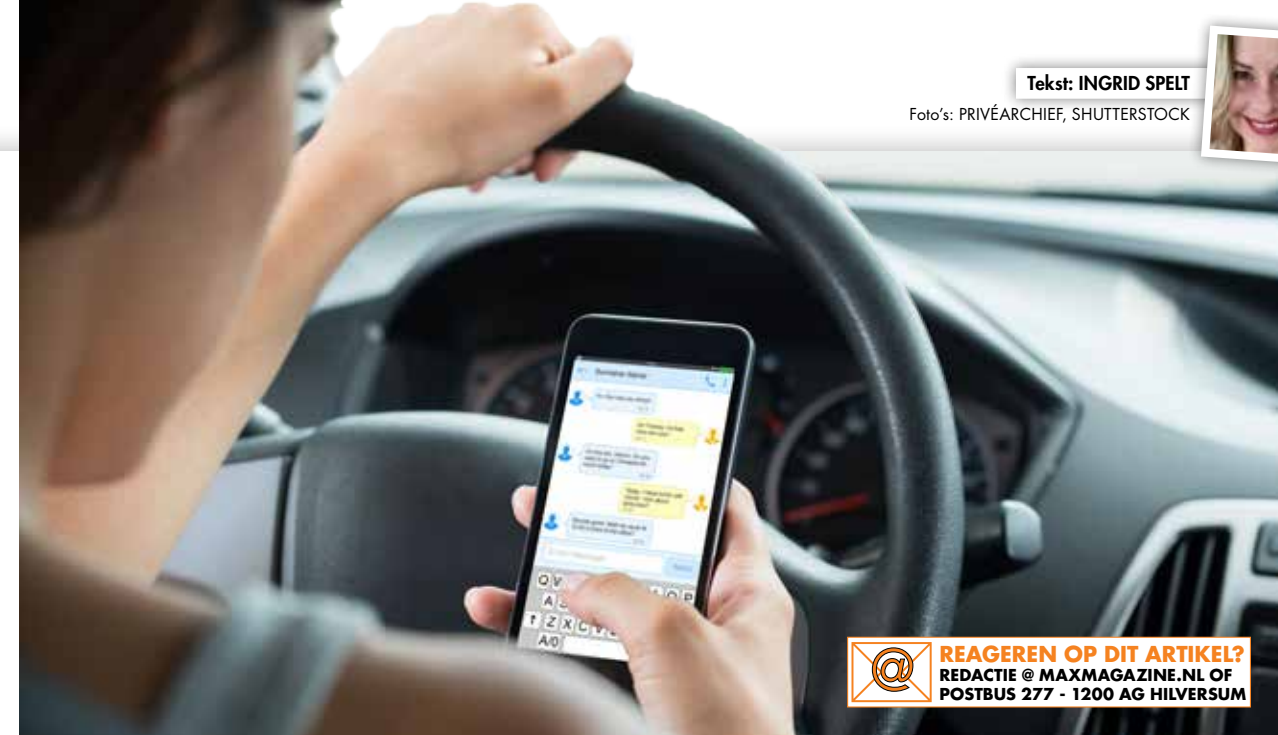

'Ik hoop te horen wat er werkelijk in die 97 seconden gebeurd is'

op het strand. Lauranne voelt zich op Texel dichtbij haar dochter. Gaat ook vaak even "bij haar langs", naar de plek van het ongeluk. Daar staat nu een Ginkgo Biloba boompje, de boom van de hoop. Lauranne mist haar dochter. Ze heeft een fijne partner, een prachtige zoon Koen (24), goed contact met haar ex Frank, vrienden, maar de zingeving van het leven lijkt weg. "Ik adem, fiets, eet, maar Yannick is er niet meer. Het liefst wil ik bij haar zijn. Mijn grootste wens kan niet in vervulling gaan."

WARME DEKEN

Lauranne en Bert waren die fatale dag op Texel, een hapje eten. Ze hadden net afgerekend en werden gebeld door een vriendin van Yannick. "Die hele film staat op mijn netvlies. Hoe ernstig het was, wisten we op dat moment niet. Toen we aankwamen, lag Yannick in de ambulance; vijf mensen waren met haar bezig. Ik mocht er niet bij en begreep dat ook. Ze vochten voor haar leven, maar ik wilde zo graag haar hand vasthouden. Ze lieten de deuren open, zodat ik haar kon zien. Haar hart begon weer te kloppen, dus werd ze met de traumahelikopter naar het VU-ziekenhuis in Amsterdam vervoerd. Wij werden door de politie naar de haven gereden. Een loodsbootje bracht ons naar de vaste wal, een taxi wachtte ons daar al op. Hulpverleners en politie deden zo hun best voor ons. Dat voelde als een warme deken." Lauranne en Bert wachtten gespannen in de familiekamer van het ziekenhuis. Frank arriveerde vanuit Maastricht; zoon Koen was op vakantie in Frankrijk. Zenuwslopende minuten volgden. "En dan doet de arts de deur open... Ze konden niets meer voor Yannick doen. Na overleg

Tekst: INGRID SPELT
Foto's: PRIVÉARCHIEF, SHUTTERSTOCK

 REAGEREN OP DIT ARTIKEL?
REDACTIE @ MAXMAGAZINE.NL OF
POSTBUS 277 - 1200 AG HILVERSUM

met de artsen besloten we het beademingsapparaat stop te zetten. Ik kon het verlies niet bevatten..."

TWEE HANDEN OP EEN BUIK

Yannick was een meisje met lef, zat ooit in de selectie voor het Nederlands Jeugdteam Handboog-schieten, studeerde Juridische Dienstverlening en stopte daarmee na twee jaar voor haar grote liefde parachutespringen. Ze werkte een seizoen bij Paracentrum Texel en haalde haar brevet voor parachute springen in Californië. Vlak voor het ongeluk kreeg ze een vaste aanstelling. Yannick was gelukkig. "Ik ben zo blij dat we die plannen niet gedwarsboomd hebben. Dat we haar de kans hebben gegeven die droom waar te maken en niet zeurden over het afbreken van haar studie."

Lauranne en Yannick waren twee handen op een buik. Ze gingen geregeld weekendjes weg, lieten samen urenlang de honden uit. Lauranne lacht als ze anekdotes over haar dochter vertelt. Over hoe eigenwijs ze was, soms op het drammerige af, en altijd een luisterend oor voor haar vrienden en familie had. "Yannick was een meisje met een groot rechtvaardigheidsgevoel. Ze had gewild dat we voor haar strijden. En dat we proberen te voorkomen dat andere mensen slachtoffer worden van appgedrag in het verkeer."

RECHTVAARDIGE STRAF

Lauranne en Frank hopen uiteindelijk op een wetswijziging, strengere controles in het verkeer en hoge boetes voor telefoongebruik achter het stuur. En dat ter preventie goede

voorlichting wordt gegeven. "Veroorzaak je met drank of drugs op een (dodelijk) ongeluk, dan valt dit onder het strafrecht en riskeer je gevangenisstraf. App je achter het stuur en veroorzaak je een ongeluk, dan doet de wet het mild af als een verkeersovertreding. Dat moet veranderen." Rancuneus is Lauranne niet. Ze is niet uit op gevangenisstraf, maar het is wel haar dochter die er niet meer is. Ze wil een rechtvaardige straf. Haar strijdbaarheid houdt Yannick levendig, het echte rouwen moet nog beginnen. Of ze Yannicks overlijden ooit een plekje kan geven, weet ze niet. "Ik hoop dat ik eens tegenover Pamela zit en ze me vertelt wat er werkelijk in die 97 seconden gebeurd is. Dan kunnen we allebei verder. Dit weten is belangrijk voor het rouwproces." ■

1. Lauranne en Yannick waren twee handen op een buik.
2. Bij de plaats van het ongeluk staat nu een boom van de hoop.
3. De ouders van Yannick bij 'Jinek'.